

Din acésta stare a lucuriloră, înțellegendă Ipsilante șovăirea și duplicitatea lui Tudor Vladimirescu (care continua d'a se înțellege în secretu cu Pași de peste Dunăre pentru scopurile sălle); mai vădendă assemenea și împuținarea armatei sălle, carea, împreună cu albanezii și cu toți voluntarii, abia se urca pônă la 12000 ómeni, și că aceştia, fiindu risipiti prin satele și orașele județelor susmenționate, se depărtau mai multă apucându spre munte, ca să pótă mai bine jăfui pe băjenarii de pe drumul Transilvaniei; vădendu-le dicu. Tote acestea, nu întârdia d'a-si pierde frumósele illusiuñi ce și facuse pentru maréta sa întreprindere, cum și a se incredința elu ênsuși că era uă întreprindere mai presusă de capacitatea sa. Tote aceste împrejurări contribuiră de a'lă face să fie coprinsă de descuragiare și a nu mai crede în succesu. Dér totu-de-uă-data, naturala ambițiune a caracterului său ilu obligă de a'si manține hotărîrea cu statornicie precum și de a lua precauțiuni de asigurare contra veri-carei întemplieri neprevădute. Prin urmare, pe la jumătatea lui Aprilie, pe de uă parte trimise pe prințul G. Cantacuzino în Moldova, spre a lua sub comanda sa ostirea de acolo,

---

venită se bucuraă, dreptă lăfă, în totu cursul vieței. Ier după mórte, copiul loru luană, după dreptă, numai jumătate din acel beneficiu. Astă-dî au lipsită eu totul.

(Nota Autorului.)